

Sygn. akt II K 232/17

PR 1 Ds 545/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Jolanta Häusler

Protokolant: st.sekr.sądowy Karina Krawczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2017 roku sprawy **W. K.** s. W. i F. z domu K., ur. (...) w G.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 29 maja 2017r. w K. woj. (...) kierował umyślnie w ruchu lądowym samochodem ciężarowym marki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (wynik badania I – 0.32mg/I, II – 0.27mg/I, alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

1. z mocy art. 66§1 i §2 kk oraz art. 67§1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **W. K.** warunkowo umarza tytułem próby na okres 3 (trzech) lat, co do czynu wyżej opisanego, a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk,
2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat,
3. na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 maja 2017 roku do dnia uprawomocnienia się wyroku,
4. na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 7 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000,00 (pięć tysięcy) złotych,
5. z mocy art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 7 Ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku obciąża oskarżonego kosztami sądowymi w kwocie 110,00 (sto dziesięć) złotych oraz opłatą sądową w kwocie 60,00 (sześćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 232/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 29 maja 2017 roku funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w O. mł. asp. S. M. wraz z post. P. T. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie właściwości Komisariatu Policji w P.. Około godziny 9:10 w miejscowości K. woj. (...), mł. asp. S. M. zatrzymał do kontroli samochód ciężarowy marki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...). Kierującym okazał się być oskarżony W. K.. W trakcie legitymowania funkcjonariusze wyczuli od oskarżonego woń alkoholu, wobec czego poddali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z następującymi

wynikami: I badanie- 0,32 mg/l, II badanie- 0,27 mg/l. Oskarżony oświadczył wobec funkcjonariuszy policji, iż poprzedniego dnia około godziny 18:00 spożył 1,5 litra piwa, jednakże usiadł za kierownicą gdyż myślał, że jest już trzeźwy i może prowadzić pojazd.

Dowód: - zeznania świadka S. M. k.22 - zeznania świadka P. T. k. 24 - protokół badania stanu trzeźwości k. 2

Oskarżony W. K. ma 54 lata. Posiada średnie wykształcenie. Oskarżony jest żonaty, ma jedno dziecko w wieku 26 lat, nie ma nikogo na utrzymaniu. Obecnie jest bezrobotny bez prawa do zasiłku, pozostaje na utrzymaniu żony. Dotychczas nie był karany jak również leczony psychiatrycznie.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego W. K. k. 16-17 - notatka urzędowa k. 19 - karta karna k. 3 - wydruk z ewidencji kierowców k.20

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego W. K. k.18

Oskarżony nie stawiał się na rozprawę przed Sądem, wobec czego nie złożył wyjaśnień.

Dowód: - protokół rozprawy z dnia 7 listopada 2017 roku k.43

Sąd zważył co następuje:

Faktyczny przebieg zdarzenia, okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu, a co za tym idzie jego winę i zasadność kwalifikacji prawnej Sąd ustalił w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego na który złożyły się wiarygodne zeznania świadków S. M., P. T., wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego W. K., a także dowody z dokumentów w postaci protokołu badania stanu trzeźwości oskarżonego, notatki urzędowej dotyczącej danych oskarżonego, wydruku z ewidencji kierowców, oraz aktualnej karty karnej.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. M. i P. T., a więc policjantów którzy dokonali wobec oskarżonego W. K. kontroli drogowej w dniu 29 maja 2017 roku. Świadkowie zeznali, iż w trakcie legitymowania kierującego samochodem ciężarowym wraz z naczepą, którym okazał się być oskarżony W. K., od oskarżonego wyczuwalna była woń alkoholu, wobec czego poddali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z następującymi wynikami: I badanie- 0,32 mg/l, II badanie- 0,27 mg/l. Świadkowie zeznali ponadto, że oskarżony W. K. oświadczył w trakcie kontroli drogowej, iż poprzedniego dnia około godziny 18:00 wypił 1,5 litra piwa, a wsiadając za kierownicę następnego dnia myślał, że jest już trzeźwy i może prowadzić samochód.

Zeznania świadków S. M. i P. T. znajdują nadto potwierdzenie w treści wyjaśnienia oskarżonego W. K., który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Nadto, zeznania świadków S. M. i P. T. znajdują potwierdzenie w treści dowodu z dokumentu w postaci protokołu badania stanu trzeźwości oskarżonego, które to badani potwierdziły stan nietrzeźwości oskarżonego.

Sąd dał również wiarę dowodowi w postaci wydruku z ewidencji kierowców, zwłaszcza, iż wiarygodności stwierdzonych tych dokumentem treści nie kwestionowała żadna ze stron.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał oskarżonego W. K. za winnego tego, że w dniu 29 maja 2017 roku w K. woj. (...) kierował umyślnie w ruchu lądowym samochodem ciężarowym marki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (wynik badania I – 0,32 mg/l, II- 0,27 mg/l) alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Zgodnie z art. 178a § 1 kk karze podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Niewątpliwie, oskarżony W. K. prowadząc samochód ciężarowy wraz z naczepą po drodze publicznej, a więc w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły przeprowadzone badania stanu trzeźwości, wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk. W ocenie Sądu jednak okoliczności zdarzenia, a także postawa i warunki osobiste oskarżonego W. K. pozwoliły na skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania, wobec czego Sąd postępowanie karne wobec oskarżonego W. K., co do czynu z art. 178a § 1 kk warunkowo umorzył tytułem próby na okres 3 lat.

Zważyć należy, iż okoliczności przypisanego oskarżonemu czynu od samego początku nie budziły żadnych wątpliwości, albowiem oskarżony przyznał się do jego popełnienia.

Ponadto, wina i społeczna szkodliwość społeczna czynu oskarżonego w ocenie Sądu nie są znaczne. Sąd miał w tym zakresie na uwadze poziom zawartości alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, niewiele przekraczającym granicę pomiędzy stanem po użyciu alkoholu a stanem nietrzeźwości. Istotnym jest również, iż oskarżony spożywał alkohol poprzedniego dnia w godzinach popołudniowych, nie zaś bezpośrednio przed jazdą samochodem. Nadto, oskarżony swoim zachowaniem nie stworzył żadnego realnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, zwłaszcza, iż nawet z zeznań dokonujących kontroli drogowej funkcjonariuszy policji nie wynikało, aby sposób prowadzenia jazdy oskarżonego budził zastrzeżenia. Sąd miał również na uwadze, iż postawa oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste wskazują, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego. Oskarżony bowiem nie był dotąd karany, a na uwadze należy mieć również jego wiek, to jest 54 lata. Z uwagi na zaistniałe zdarzenie oskarżony stracił pracę w charakterze kierowcy i obecnie jest bezrobotny. Okoliczności te zdaniem Sądu jednoznacznie wskazują, że czyn oskarżonego miał charakter incydentalny, a oskarżony jest człowiekiem właściwie rozumiejącym i stosującym normy społeczne i prawne. Co prawda jak wynika z wydruku z ewidencji kierowców oskarżony był trzykrotnie karany za wykroczenia drogowe, jednakże należy mieć na uwadze, iż jako kierowca zawodowy oskarżony każdego dnia pokonywał trasy o znacznych odległościach, co niewątpliwie wpływa na ocenę tych wykroczeń, a nadto popełnione wykroczenia nie stanowią negatywnej przesłanki warunkowego umorzenia postępowania.

Istotnym jest również, że czyn z art. 178a § 1 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 2, wobec czego nie zaistniała negatywna przesłanka warunkowego umorzenia postępowania określona w art. 66 § 2 kk. W ocenie Sądu 3 letni okres próby pozwoli oskarżonemu na refleksję nad popełnionym przez niego czynem zabronionym, a nadto skutecznie zapobiegnie popełnieniu przez oskarżonego kolejnych przestępstw w przyszłości. Ponadto, Sąd na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. W ocenie Sądu zakaz w powyższym wymiarze pozwoli lepiej oskarżonemu zrozumieć wagę popełnionego czynu, a także znaczenie ustanowionych reguł w ruchu drogowym i w konsekwencji spowoduje w przyszłości poprawę zachowania oskarżonego w ruchu drogowym. Niewątpliwie naganność popełnionego przez oskarżonego czynu wskazuje, iż oskarżony winien być czasowo wyeliminowany z kręgu osób uprawnionych do kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu drogowym, a orzeczony okres zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze 2 lat jest adekwatny do wagi popełnionego czynu. Przy wymiarze środka karnego Sąd miał na uwadze, iż oskarżony dopuścił się w stanie nietrzeźwości prowadzenia pojazdu ciężarowego wraz z naczepą, a więc pojazdu o znacznych gabarytach, albowiem oczywistym jest, iż w przypadku zaistnienia zdarzenia drogowego tego typu pojazd mógłby, choćby teoretycznie poczynić nieporównywalnie poważniejsze szkody niż w przypadku mniejszych pojazdów. Na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 maja 2017 roku do dnia uprawomocnienia się wyroku. Nadto, Sąd na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 7 kk orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000,00 zł. W ocenie Sądu wysokość orzeczonego wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego stanowi istotną dolegliwość w związku z popełnionym czynem i skłoni oskarżonego do refleksji nad swoim postępowaniem w przyszłości. Przy wymiarze świadczenia

pieniężnego Sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego, w szczególności fakt, iż oskarżony jest osobą bezrobotną, nie osiągającą dochodu, pozostającą na utrzymaniu żony. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23.06.1967 r. o opłatach w sprawach karnych, nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów postępowania.